

M O S C O V I A.

148

vulgo *Don*. Hic a Septentrione ruens magno impetu, Nilo opponitur. Ejus fontes Herodorus ponit in paludibus; Mela & Lucanus in Rhiphæis Montibus. Fuere qui per Mare Caspium eum labi arbitrati sunt, quos etiam sequutus est in sua Periegesi Dionysius. Sed errant: nullus enim fluvius ex Mari Caspio in Mæotim Paludem aut in Pontum Euxinum decurrit. Oritur autem Tanais non in Rhiphæis jugis, sed in silvæ cujusdam ingenti Lacu Ivvanovvo Iezioro gentili lingua dicto, non longe a Tulla urbe, ex quo etiam Lacu *Scad* amnis in Occidentem fluens nascitur. *Occa* qui multa præterlapsus Opida, infra Novogrodiam inferiorem Volgam ingreditur. Moscovitæ Illyrica Lingua, Illyricisque literis utuntur, sicuti & Sclavi, Dalmatæ, Bohemi, Poloni & Lithuani. Ea lingua omnium longe latissima esse perhibetur, nam Constantinopoli Ottomanorum in aula familiaris est. In hanc linguam ingens multitudo sacrorum librorum, industria maxime D. Hieronymi & Cyrilli translata est. Anni apud eos non a Natali Christi, sed ab ipso Mundi initio numerantur, qui non a mense Januario, sed a Septembri incipiunt. Leges toto Regno habent simplices, summa Principum & justissimorum Hominum æquitate conditas, & propterea populis valde salutare, quoniam eas ullis Causidicorum cavillationibus interpretari atque pervertere non licet. De Furibus, Sicariis & Latronibus supplicium sumunt: quum de maleficiis questionem habent, reos multa gelida aqua superne demissa perfundunt, quod intolerandum tormenti genus esse perhibent. Nonnunquam obduratis & contumacibus, ut confessio criminis exprimatur, ligneis cuneolis digitorum ungues convelluntur. Tunicas oblongas Moscovitæ, sine plicis, manicis strictioribus. Hungarorum fere more gestant: Ocreas fere rubeas easque breviores, ut quæ genua non attingant, soleasque ferreis claviculis munitas habent: Ventrem nequaquam sed fœmora cingunt; atque adeo pubetenus, quo magis promineat venter, cingulum demittunt.

Ritus & mores

Vestitus

S

Lutua